

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1700-01-13)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1700-01-13)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 294. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000112.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 13. januar 1700. Access. 8. Egenh.

Undrer sig over Stavanger-byfogdens langsomhed i at befordre en tidligere omtalt sendelse fra A. M. til T. Har den ubehagelige nyhed at bringe, at v. Plessen nu har forladt rentekamret og rejser til England; A. M. har derfor ikke leveret ham brevet fra T., hvorimod Reventlou har fået det for ham bestemte. I Plessens sted er kommet 3 deputei'ede, K. T(h)ott, Breitenau og Rosenkreutz. Man frygter, at kongens indtægter nu skal forøges ved alle midler og at embedslønningerne vil blive formindskede. T.s konfirmation er ikke ekspederet, da Plessen under sin usikre stilling ikke har villet foretage sligt. Breitenau, som er en meget lærd mand og ynder af antikviteter, bør T. skrive til, og A. M., som kender ham noget, vil ved lejlighed tale med ham om T.s sag; også Rosenkreutz, som særlig får de norske anliggender under sig, bør have brev. Under T.s navn tør A. M. ikke skrive. Man håber heldigvis nu på fred.

Mon frere!

Mitt sidasta var af dato næstlidna 23. Decembr., hvar med fylgdi þad af Serie, sem þá var ferdugt, ad auk þess sem eg med Thor Möhlens skipi sendi i sumar. Sidan hefi eg feinged Monfreres af dato 28. Novembr. 1699, og þar innani bref til Grosz- Cantzler oc von Plessen. Forundra mig ad bifogetenn i Stavangri heildur eda hefr halldid so leingi hia sier fyrrskrifudu mínus. 295brefi til Monfrere, er eg tillika med bókum Monfreres nockrum med sögdu Thor Möhlens skipi sendi. Þad var allt i einu pacqueti forsiglad, og leingest eg ad vita, hvert þad ei ennu er afhendt. Nu eru óþæg lidendi ad seigia; von Plessen hefr i þessarri viku qviterad Rente-Camneret og reiser ad Englandi. Þad hefr vered i gjördum i nockrar vikur, og því leveradi eg ei Monfreres bref til hans, enn hitt til Reventlou vard strax leverad. I von Plessens stad eru komner þrír deputerader, Sa eine er Hr. Knud Tott, Ridder og Geheime-Raad, Annar Christoffer Gensch von Breitenau, Kongl. Geheime-Raad (hann hefr hingadtil vered Cancellar i Oldenborg), Sa þridie er Hans Rosenkreütz, tilforna General Krigs-Commissarius i Norge, alkunnigr þar uppi. Nu er hann ordinn Etats-Raad og, so vel sem hiner, deputeret udi hans Maj. Rente-Cammer. Nu eru menn hrædder um, ad þesse umbreiting muni mörgum ohagstæd verda, og ætlandi er, ad öll brögd muni i frammi höfd verda til ad auka hilmes inntekter. A medal annars efast eingin um, ad laun manna muni miklu minni verda hier epter enn hingadtil. Vid Monfreres confirmation er eckert ennu gjört, kiemur þad so til, ad Plessen hefr ei vilia[d] neitt slikt expedera, fyrr enn hann visse, hvert vid yrde eda eigi. Eg er nu og nockru hræddari um allt þetta enn til forna, þo er Breitenau kostulega lærdur madur og elskar antiqvitates; hönum verdur Monfrere til ad skrifa og referera sig uppa hans famam eruditionis et benevolentiae in literatos. Eg er honum og nockud kunnugr, so eg vel fæ anleiding ad tala vid hann um þetta, þo þad kannske veige lited. Tott og Rosenkreutz mun og Monfrere verda til ad skrifa, hellst þeim sidsta, því hann skal vera so sem yfer þeim Norsku sökum. Eg hefi þeinkt, ad eg kynni ad uppsetia bref til þeirra fra Monfrere, enn beþeinki mig þar uti, því hans hönd þeckist, og kynnum vid bader ad komast i oleilighet eda miscredit þar firir. Imidlertid skal eg eingan hlut undanfella, sem til Monfreres avantage þiena kann. Eg er eins nær og vered hefi. Veit ei hvad af mier verdr, true þó ad hier árlangt vidhallda muni. Ei skal eg Asgeiri gleyma, ef nockud honum til þienustu vakna kann. Nu tala menn meir um frid enn til forna, gud giefi oss hann, því hann þienar oss best. Vær lifum i besverligri tid. Eg enda med alls gods óskum og forblif Monfreres þienustuviliugasti

Arne Magnussen.

Hafn. d. 13. Jan. 1700.

Asgeiri bid eg aludlega ad heilsa.